

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/982/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112200994
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3112200994.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: U. F. R., s.r.o., IČO: 35724803, so sídlom J. 5, L., právne zastúpeného V. F., s. r. o., so sídlom J. 5, L. proti odporcovi: K. F., bytom R. č. 5, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenia na ochranu občana spotrebiteľa P. so sídlom v J., Y. č. XX, IČO 42 176 778, zastúpeného JUDr. C. H., advokátom so sídlom ul. X.. R. 7, R., o zaplatenie 1235,41 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, č.k. 11C/163/2012-65 zo dňa 10. septembra 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka na strane odporcu p
o t v r d z u j e .

Odporca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia vo výške 19,33 eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. C. H., advokáta, č.ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, do troch dní.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil, odporcovi náhradu trov konania nepriznal a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 165,70 eur zaplatením advokátovi JUDr. C. H., do 15 dní od právoplatnosti uznesenia. Zároveň rozhodol, že navrhovateľovi sa vracia 67,37 eur zo zaplateného súdneho poplatku z návrhu na začatie konania, po právoplatnosti uznesenia. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa svojím návrhom doručeným Okresnému súdu Trenčín domáhal zaplatenia sumy vo výške 1235,41 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania titulom nesplateného úveru podľa Zmluvy zo dňa 11.01.2007 č. 2254836851. Podaním zo dňa 29.02.2012 Združenie na ochranu občana spotrebiteľa P. prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu oznámilo, že vstupuje podľa § 93 ods.2 O.s.p. do konania ako vedľajší účastník na podporu odporcu. Tamajší súd návrhu na vydanie platobného rozkazu vyhovel a vydal vo veci platobný rozkaz, ktorý sa nepodarilo doručiť odporcovi. V zákonnej lehote podal vedľajší účastník na strane odporcu odpor proti platobnému rozkazu, v ktorom vzniesol námietku premlčania celej pohľadávky. Uplatnil si náhradu trov konania. Pred pojednávaním navrhovateľ podaním zo dňa 05.09.2013 prostredníctvom právneho zástupcu zobral žalobu v celom rozsahu späť bez uvedenia dôvodu a žiadal, aby súd konanie uznesením zastavil a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal, s tým, že jeho trovy nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva. Súd v predmetnom konaní rešpektoval právo navrhovateľa disponovať s návrhom na začatie konania a konanie zastavil podľa § 96 ods. 1, 2 O.s.p.. O náhrade trov konania odporcovi súd rozhodol podľa § 146 ods. 2, veta prvá O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. Nakoľko o náhrade trov konania súd rozhoduje na návrh a odporca si náhradu trov konania neuplatnil, keďže mu žiadne trovy nevznikli, súd mu ich náhradu nepriznal. Podľa § 146 ods. 2 O.s.p., nakoľko navrhovateľ zavinil zastavenie konania, keďže návrh zobral späť, je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania za odmenu za právne služby, nakoľko ich súd považoval za účelne vynaložené na uplatňovanie práva odporcu, a to vo výške 165,70 eur (2x právny úkon po 61,41 eur - príprava a prevzatie zastúpenia, odpor

proti platobnému rozkazu + 2x režijný paušál po 7,63 eur + 20 % DPH) podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov.

Proti tomuto uzneseniu v časti vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Navrhol, aby krajský súd uznesenie okresného súdu v tejto časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania 19,33 eur. Uviedol, že cieľom vedľajšieho účastníka je kolektívna ochrana spotrebiteľov. Zastával názor, že združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť z podstaty svojej existencie schopné samé poskytnúť právnu pomoc v spotrebiteľských sporoch. Podľa údajov registrácie Ministerstva vnútra SR má združenie členov, ktorí majú právnické vzdelanie, pričom združenie môže podľa § 25 z.č. 250/2007 Z.z. využívať aj podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 5Co 26/2012 a 3Co 259/2011, ktorý v obdobných prípadoch vedľajšiemu účastníkovi trovy konania nepriznal. Citoval z dôvodovej správy k z.č. 384/2008 Z.z. a vyvodil, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa na tento účel zriadeným subjektom, ktorý bude spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc. Poukázal na to, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na ich stav a vôľu odporcu, pričom pred oznámením o vstupe do konania nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Združenie opakuje procesné podania nadbytočne, bez uvedenia nových skutočností, týkajúcich sa predmetu sporu. K obdobnému záveru dospel i Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp.zn. 6Co 141/2012 a Krajský súd v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co 91/2012. V zmysle uvedeného zastáva názor, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa podľa § 150 O.s.p.. Súd by nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušil právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov konaní podľa čl. 47 ods. 2, 3 Ústavy SR, čo vyvodil o.i. z nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 78/03 a rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn.16Co 100/2012. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka mal z týchto dôvodov za nadbytočné, účelové a nehospodárne.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil a navrhovateľa zaviazal k povinnosti zaplatiť mu aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 46,22 eur. Uviedol, že z predmetnej právnej veci jednoznačne vyplýva, že navrhovateľ vzal bez akéhokoľvek odôvodnenia návrh späť po tom, čo do konania vstúpil vedľajší účastník a v konaní spotrebiteľa aktívne bránil. Ak sa teda navrhovateľ zaoberá neúčelnosťou trov vedľajšieho účastníka, pričom práve vďaka jeho pôsobeniu v konaní došlo k procesnému úspechu odporcu, jeho argumentácia sa stáva skutkovo aj právne neúčelnou. Za neodôvodnený dispozičný úkon (späťvzatie návrhu) musí žalobca znášať dôsledky. Navrhovateľ nedosiahol v súdnom konaní to, čo od odporcu žiadal, preto tento stav je potrebné považovať za jeho procesný neúspech.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi) podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

V predmetnej veci bolo konanie vo veci samej zastavené v dôsledku späťvzatia návrhu.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

V prípade, pokiaľ je konanie zastavené, v zásade platí, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (§ 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Pokiaľ však došlo k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia návrhu na začatie konania, rozhoduje súd podľa ustálenej súdnej praxe podľa odseku 2 citovaného zákonného ustanovenia. Podľa prvej vety citovaného zákonného ustanovenia hradí trovy zastaveného konania ten z účastníkov, ktorý zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie sa pritom posudzuje

len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva, lebo potom by sa jednalo o posúdenie dôvodnosti nároku vo veci samej, takže by po zastavení konania súd ďalej skúmal dôvodnosť veci samej. Preto, ak vzal navrhovateľ návrh späť, z procesného hľadiska zásadne platí, ak nejde o prípad druhej vety tohto zákonného ustanovenia, že procesne zaviniť zastavenie konania.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporcovi zaplatať istiny v sume 1235,41 eur s príslušenstvom. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 05.09.2013, vzal navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť bez bližšieho odôvodnenia a žiadal konanie zastaviť. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že dôvodom zastavenia konania voči odporcovi bolo späťvzatie návrhu, pričom navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť bez toho, že by odporca splnil to, čoho sa podaným návrhom voči nemu domáhal. Preto v zmysle ust. § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania. Odporcovi preukázateľne žiadne trovy nevznikli, a preto mu ich súd prvého stupňa nepriznal.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 165,70 eur. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa stotožňuje. Aj podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany spotrebiteľa - odporcu. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, jeho právny zástupca zastúpenie riadne prevzal a dňa 16.04.2012 doručil súdu odpor proti platobnému rozkazu, v ktorom právne kvalifikovane vzniesol námietku premlčania, preto nie je dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia. Odvolací súd má za to, že v konaní na strane vedľajšieho účastníka nie je ani dôvod na aplikáciu ust. § 150 O.s.p..

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,33 eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 165,70 eur, predstavujúca náhradu trov konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b/, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 16,60 eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t.j. 8,30 eur za podanie vyjadrenia dňa 29.11.2013, režijný paušál 7,81 eur + 20 % DPH z odmeny a náhrad, t.j. 3,22 eur, spolu trovy odvolacieho konania vo výške 19,33 eur.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.